

2. Интеграция аграрного образования, науки и производства как основа подготовки современных кадров для АПК. *Экономика АПК*. 2016. № 11. С. 5 URL: <http://eaprk.org.ua/ru/contents/2016> (дата звернення 15.02.2019 р.)
3. Ярмоленко Ю.О. Основні проблеми інноваційного розвитку аграрного виробництва. *Наука та освіта: ключові питання сучасності: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції 18 травня 2018 року у м. Чернігів*: зб. наук. праць «ЛОГОΣ» / відп. за випуск Голденблат М.А. // ГО «Європейська наукова платформа». - Обухів: Друкарня «Друкарник» (ФОП Гуляєва В.М.), 2018. Т.11. С. 136. URL https://ukrlogos.in.ua/18_05_2018_11.php (дата звернення 15.02.2019 р.).
4. Сурай І. Г. Державне управління аграрним сектором економіки України: функціонально-структурний аспект : дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02 Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ, 2005. 280 с.
5. Хоменко М. П., Ткачук О. М. Стан і прогностичні тенденції розвитку аграрної освіти в умовах модернізації вищої освіти та сучасних вимог ринку праці. *Проблеми освіти : наук. зб.* Київ : Інститут інноваційних технологій й змісту освіти МОН України, 2007. Вип. 53. 132 с.
6. Наказ № 217 від 27.03.07 про розвиток системи аграрної освіти та удосконалення підготовки кадрів для агропромислового комплексу. МЕГА-НаУ : професійна юридична система. URL: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1021.3639.0>. (дата звернення 15.02.2019 р.)

Антощук Ганна
викладач
Кіцманський коледж Подільського державного
аграрно-технічного університету
Кіцмань, Україна

РОЛЬ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ В СТАНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ УКРАЇНЦІВ

Необхідною умовою будівництва незалежної держави України є висока національна самосвідомість її громадян. Національна свідомість формується під впливом таких певних факторів: прагнення до самостійної незалежної держави, збереження історичних традицій, спілкування рідною мовою, шанування своїх народних героїв; територіальна спільність, релігія. Образ мислення та життя суспільства відображає її матеріальна культура, яка в свою чергу формує думки та свідомість громадян. Враховуючи те, що архітектура є одним з видів матеріальної культури, то її вплив на свідомість є беззаперечним [1].

В нинішніх соціально-політичних умовах в Україні це питання потребує більшої уваги. Адже глобалізація витісняє національні риси в сучасній архітектурі України. Хоча беззаперечним є той факт, що національне виховання та формування свідомості українців можливе лише за умови відродження в сучасному архітектурному середовищі національної української архітектури [2]. Дослідження ґрунтується на основі припущення, що одним з факторів формування української самосвідомості нації на

початку ХХ століття сприяло будівництво Народних домів організаціями «Просвіта» та народних шкіл Полтавського Губернського земства.

Науковою базою дослідження стали праці, присвячені архітектурі України кінця ХІХ - початку ХХ століття: Ю. Асєєва, В. Тимофієнка, В. Чепелика, В. Ясієвича та, зокрема, архітектурі модерну й народностильового напрямку в модерні Україні: С. Біленкової, Б. Божинського, Ю. Бірюльова, Г. Духовичного, Ю. Івашко, Л. Поліщук, І. Селищевої, О. Сердюк, Т. Скібіцької, М. Стакян, В. Чепелика, В. Ясієвича.

Український національний романтизм — ідейний рух у літературі, науці й мистецтві. В архітектурі ідеї національного романтизму проявили себе набагато пізніше, ніж в інших видах мистецтва, оскільки процес проектування, зведення, оздоблення будівлі потребує великої кількості часу [4]. Своїми ідеями і настановами, зокрема наголошуванням народності і ролі та значення національного у літературі і мистецькій творчості, романтизм відіграв визначну роль у пробудженні й відродженні слов'янських народів, зокрема українського [3]. Становлення українського романтизму відбувалося паралельно з розвитком таких наук, як етнографія і історія, результатом досліджень яких стали збірки етнографічних і фольклорних матеріалів. Особливу роль тут мало товариство «Просвіта», яке виникло в 1868 році у Львові як протипага антиукраїнським течіям у культурному житті: колонізаторській, підтримуваній цісарською владою, — з одного боку, і москвофільській, — з іншого.

Товариства «Просвіта» розгорнули свою діяльність по всій Україні. Ця діяльність була спрямована на формування національної свідомості. З цією метою по всій Україні будувалися народні доми за кошти українських громад. В цих будівлях розташовувалися бібліотеки, читальні, школи для дітей та молоді. Зазвичай будівля народного дому мала велику залу, де влаштовували перегляд театральних постановок українських п'єс, концертів народних колективів. Архітектура народного дому, зазвичай була в дусі Українського архітектурного модерну — стильового напрямку, що походив з народної архітектури та мали елементи народного житла або дерев'яного церковного зодчества. [5]. Український народ перетворився в націю приблизно в ХVІІ-ХVІІІ столітті. Реформою 1861 року почалися зміни і в освітній галузі. У цей час по селах України почали відкривати земські школи. Утримувалися вони за рахунок земств, і, зокрема, у Полтавській губернії з 1874-го до 1908 року кількість сільських шкіл зросла з 202 до 1030. Революція 1905 року дала поштовх зростанню самосвідомості поневолених народів, що змусило імперію йти на деякі поступки. Так, в Україні було знято заборону на українськомовні газети й журнали, назрівали зміни й в освіті. Тобто на межі ХІХ - ХХ століть під дією певних факторів: соціальних, політичних та інших у деяких представники національного відродження – таких митців, як Кричевський, Сердюк, Самокиш сформувалася національна самосвідомість. Як наслідок їх творчої діяльності — створення національної архітектури. Одною з перших та найяскравіших будівель в стилі Українського архітектурного модерну вважається Полтавське губернське земство. А на території Лохвицького земства (нині Полтавщина) було споруджено 53 сільські школи в стилі УАМ.

Але революція 1917 року, ідеї побудови комуністичного інтернаціонального суспільства, невдала спроба створити Українську народну республіку, процеси колективізації в 20 роках ХХ століття створювали труднощі у завершенні формування самосвідомості українців. Особливу шкоду українському народу завдав голодомор 1932-1933 років. Кількість українців значно зменшилася. Вивільнені території були заселені представниками інших національностей, носіями чужої мови та культури, що також значно уповільнило формування українців, як нації. Велика трагедія людства – друга

світова війна, що прокотилася теренами України та принесла страшні втрати та руйнування – ще одна з причин того, що процес формування національної свідомості був для українців таким довгим, тяжким та болісним.

**Рис. 1. Народний дім «Просвіта»
в м. Кам'яна Бузька Львівської області**

**Рис. 2. Полтавське земство. 1903 рік.
Архітектор Кричевський**

Лише в другій половині ХХ століття починається процес відродження України, як народної демократичної республіки в складі СРСР та спостерігається розквіт української літератури, театру, мистецтва, архітектури. Формується новий прошарок української інтелігенції. В післявоєнні часи в становленні Української національної архітектури велике значення мали дослідження науковців, що вивчали народну українську архітектуру та УАМ — Чепелика В.В., Ясієвича В.Є., Самойловича В.П. Професор В.В. Чепелик вперше дослідив об'єкти Українського Архітектурного Модерну (УАМ) та впровадив в Київському інженерно-будівельному інституті вивчення нових дисциплін: «Історія архітектури України», «Регіональні традиції в архітектурі України», прагнучи своєю педагогічною та мистецькою діяльністю відродити національну архітектуру та виховати не безликих «гвинтиків» радянського суспільства, а Українських архітекторів. За роки своєї діяльності Чепелик В.В. створює навколо себе певне середовище в архітектурній освіті та науці. Як результат — вплив на свідомість науковців, студентів, завдяки якому була розвинута самосвідомість у великій кількості випускників КІБІ. Будівлі, запроектовані ними формують в даний час архітектурне середовище міст України.

Як зазначено вище, в ході історичного розвитку різних країн саме архітектура є не тільки відображенням рівня національної свідомості, а ще одним з важливих факторів її формування. Архітектор своїм відношенням до предметно-просторового середовища, до мистецтва, своїм смаком та вподобаннями впливає на виховання людей, що будуть жити та працювати у створеному ним середовищі. Створення просторового середовища, яке має семантику Української національної архітектури сприяє формуванню свідомості, українців, як нації.

Переглядаючи виставки сучасних дипломних та курсових проектів студентів архітектурних спеціальностей дуже рідко вдається побачити будівлі в Українському стилі. Особливо неприємно спостерігати архітектурні пропозиції агресивних,

авангардних проєктів будівель, що пропонується розмістити в історичній частині міста, де їм не місце. Оскільки кожна будівля, кожен її елемент несуть певне семантичне значення, то необхідно щоб зміст, що транлює архітектурне середовище був життєрадісним, доброзичливим до людей, сприяв ствердженню ідеї міцної держави України, викликав захоплення та гордість історією, традиціями, національними героями українців. Склані дзеркальні будівлі викликають відчуття дисгармонії, неспроможності щось змінити на краще, безпорадності людини перед «крижаним холодом байдужості». Необхідно навчити майбутніх архітекторів використовувати в сучасних будівлях такі архітектурні елементи, як башти, дахи з заломами, дверні та віконні прорізи, що мають форму трапеції, орнамент в оздобленні фасадів та інтер'єрів та інші елементи, що формують Український архітектурний стиль. Впроваджувати в курсове та дипломне проєктування теми, що сприяють поглибленому вивченню історії, об'єктів Українського Архітектурного Модерну ознайомлювати їх з вдалими сучасними зразками Української архітектури.

Рис 4. Будинок в мікрорайоні
«Воздвиженка», м. Київ

Рис5. Будинок по вул. Кожумяцькій
в м. Київ

Архітектура — це матеріальне середовище, яке впливає на формування людей, що мешкають в ньому. Отже, забудова міст, селищ, що здійснюється випускниками архітектурних навчальних закладів в певній мірі, на сьогоднішній день формує свідомість широких мас населення на багато років вперед. Тому можна стверджувати, що зміст сучасної архітектурної освіти формує не тільки українську архітектуру, а при правильній розстановці пріоритетів сприятиме формуванню українців, як нації.

Список використаних джерел

1. Авер'янова Н. М. Образотворче мистецтво як чинник національного виховання особистості (українознавчий аналіз): дисертація кандидата філософських наук: 09.00.12. Київ, 2007. 220 с.
2. Бадан А. Трансформація української ідентичності в умовах глобалізації. *Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка*. Серія: Українознавство. Київ, 2005. Вип. 9. С. 33–36.
3. Колісник Є. М. Феномен національного архітектурного стилю. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв*. Мистецтвознавство. Архітектура. Харків, 2007. № 4. С. 120-127.

4. Мардер А. П. Понятійно- теоретичні основи естетики архітектури: дисертація доктора архітектури: 18.00.01. Київ, 1996. 309 с.

5. Обушний М. І. Етнонаціональна ідентичність в контексті формування української нації: автореферат дисертації доктора політичних наук: 23.00.05. Київ, 1999. 34 с.

Банар Лариса
викладач іноземної мови
Новоушицький коледж ПДАТУ
Нова Ушиця, Україна

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Стрімкий розвиток сучасних технологій диктує нові вимоги для тих, хто намагається йти в ногу з часом. Володіння англійською є невід'ємним атрибутом успішної людини, тому швидко зростає потреба у вивченні англійської мови.

В наш час знання іноземної мови має дуже велике значення. Розширення та поглиблення зв'язків між державами світу підвищують запит на спеціалістів зі знанням іноземних мов. Вивчення англійської мови стає важливим як для професійного розвитку, так і для особистісного розвитку взагалі.

В умовах інтеграції України в міжнародний науково-освітній простір вивчення іноземних мов, а особливо англійської - мови міжнародного спілкування, є не просто складником фундаментальної освіти, а стає одним з ключових для задоволення таких вимог, як розширення мобільності студентів для взаємного збагачення європейським досвідом; підвищення конкурентоспроможності випускників на внутрішньому, європейському і світовому ринках праці.

Підвищення якості навчання іноземної мови має забезпечуватися підтримкою в мотиваційному напрямку, метою чого є підвищення зацікавленості в отриманні саме знань, на противагу отриманню диплома, шляхом роз'яснювальної роботи щодо ролі володіння іноземними мовами.

Займаючись проблемою вивчення формування позитивної мотивації, одним з перших встає питання про те місце, яке воно займає в структурі особистості.

Є такий особливий вид потреб, як потреба в досягненнях. Є такий тип студентів, які відчувають сильну потребу в досягненнях, вважають за краще покладатися на власні сили і прагнуть самовдосконалення. Вони схильні працювати над завданнями, які вимагають чималих зусиль, але не є нерозв'язними. Вони відчувають більше задоволення від своєї роботи тоді, коли самі можуть її планувати і самостійно визначати свої цілі.

Проблема мотивації в навчанні виникає по кожній дисципліні. Однак особливо гостро стоїть проблема мотивації вивчення іноземних мов. Існує кілька видів мотивації стосовно іноземної мови.

Точну характеристику широкої соціальної мотивації (різновид зовнішньої) дає П.М Якобсон: "Така мотивація процесу навчання пов'язана з досить гострим почуттям громадянського обов'язку перед країною, перед рідними, близькими людьми, пов'язана з думками про навчання, як про дорогу до засвоєння великих цінностей культури, як засіб,